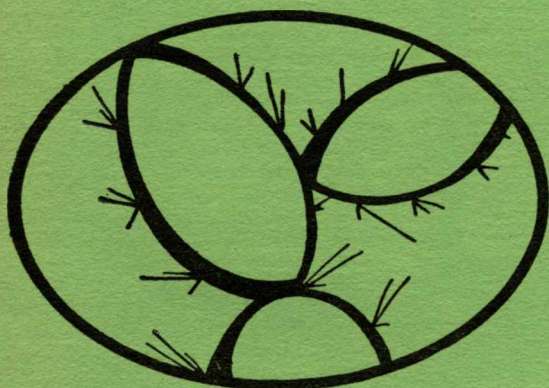

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1959
No. 4

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.).

Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS—VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester : G. D. DUURSMA, „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.).
Postrekening no. 833550.

Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Firma K. EDELMAN

**Specialiteit Cactussen en andere
Vetplanten. Grote voorraad.**

**UITSLUITEND GROOTHANDEL
WHOLESALE ONLY**

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

FINANCIËEL OVERZICHT 1958.

Saldo per 1 januari 1958	f 2809,67	Drukkosten Succ. oct.-dec. '57	f 1117,25
Nog geïnde contributie 1957	f 364,75	Iëem januari-october 1958	f 4096,49
Geïnde contributie 1958	f 4358,02	Verzendkosten tijdschrift	f 175,—
Reeds geïnde contributie 1959 .	f 189,58	Vergaderkosten Grasheuvel . . .	f 107,40
Verkoop oude jaargangen	f 142,96	Bijdr. tentoonstel. Zaandam	f 25,—
Advertenties	f 248,50	Verenigingsdrukkerij	f 48,09
Verkoop insignes	f 7,00	Onkosten bibliotheek	f 229,40
Kringcontributies	f 19,15	Onkosten red. en adm.	f 209,50
Tegenboeking Deventer	f 12,50	Onkosten secretariaat	f 129,63
		Onkosten 2e secretariaat 1957	f 41,53
	f 8152,13	Onkosten penningmeester	f 22,58
Rente Boerenleenbank	f 113,38	Verschuldigd recht	f 41,75
Saldo idem 1 januari 1958 . . .	f 3498,59	Restitutie Kringcontributie . . .	f 3,35
		Restitutie id. G.D.D. (Deventer)	f 12,50
			f 6259,47
		Saldo Girodienst	f 1892,66
		Saldo Boerenleenbank	f 3611,97
			f 11764,10

Bestuursmededelingen.

Volgens artikel 11 van het Huishoudelijk Reglement treedt ieder jaar een derde der leden van het Hoofdbestuur af. De aftredende leden zijn terstond herkiesbaar. Volgens de opgemaakte rooster zijn in 1959 aan de beurt van aftreding:

1. A. F. H. BUINING te Hamersveld, Utr., voorzitter.
2. L. VERHEIJEN te Oss, N.Br., tegenwoordiger afd. Nijmegen.
3. D. R. MEESTERS te Arnhem, tegenwoordiger afd Arnhem
4. E. T. CLAYS te Gent, België, tegenwoordiger afd. Kaktusvreugde.

De bovengenoemde periodiek aftredende leden stellen zich wederom beschikbaar voor hun functie in het Hoofdbestuur, met uitzondering van de heren D. R. Meesters te Arnhem en L. Verheijen te Oss, N.Br.

Zoëven verschenen:

CACTUSSEN EN VETPLANTEN

door J. A. JANSE

met 93 afb. (14 in kleuren) van
A. J. A. UITEWAAL.

Bevat een algemene beschrijving
van de cultuur en korte gegevens
over alle afgebeelde soorten.

Prijs geb. f 2.50 (franco per post)
België B.fr 35.— (franco p. post)

N.V. L. STASSEN JUNIOR
HILLEGOM.

De afdelingen, de leden der afdelingen en de verspreid wonende leden kunnen kandidaten stellen. De namen der kandidaten moeten vóór 1 mei a.s. bij het secretariaat worden ingediend.

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redacteur: H. van der Velde, Hofwijkstraat 17, Den Haag — Redactie-commissie; J. A. Janse, Bennebroek en mej. J. J. E. v. d. Thoorn, Apeldoorn — Medewerkers: Dr. H. W. de Boer — Dr. B. K. Boom — A. F. H. Buining — E. T. Claeys — A. de Prins — A. J. A. Uitewaal e.a.

FRIEDRICH RITTER — Arica — Chili.

Horridocactus garaventai Ritter sp. nov.

Simplex, hemisphaericus, dein columnaris; costis 11-16, subtuberculatis, viridibus vel viridiglaucinis; areolis mediocribus; aculeis luteis, centralibus 1-6, marginalibus ca. 12, omnibus aequalibus; floribus infundibuliformibus, flavis, tubo saetis flavis instructo; fructibus flavidoviridibus, cavis flocculis albis instructis; seminibus nigris, minime tuberculatis, hilo peculiari ventrali.

Lichaam enkel, grasgroen tot blauwachtig groen, ongeveer 8-12 cm ϕ en ongeveer tweemaal zo hoog wordend, bedoornde top, geen penwortel.

Ribben 11-16, dicht onder de areolen iets knobbelig, boven de areolen dieper gegroefd.

Areolen circa 0,75-1 cm lang, circa 0,5 cm breed, circa 0,75-1 cm van elkaar verwijderd, met grijsachtig vilt.

Dorens tamelijk krachtig, eenkleurig lichtgeel tot donkergeel tot geelbruin, niet grijs wordend, 1-6 middendorens van 2,5-4,5 cm lengte, recht tot naar boven gebogen, circa 12 randdorens van dezelfde kleur, dikte, lengte en vorm.

Bloem reukloos, circa 5 cm lang met een opening van circa 4 cm, trechtervormig.

Vruchtbeginsel grasgroen met zeer smalle, bruinachtige, 2-4 mm lange schubjes, die wanneer ze later verdrogen, sterk op dorentjes gelijken; in de oksels der schubjes witte vlokjes wollige haren.

Bloembuis aan de buitenzijde als het vruchtbeginsel, maar bovendien talrijke rechte, stijve, 0,5-1,5 cm lange rechtopstaande witte tot bleekgele borstelachtige dorens, dikwijls op de gehele buis; de buis is tamelijk nauw trechtervormig, circa 1,8-2 cm lang, opening circa 1,8 cm wijd.

Nectarruimte 3-4 mm lang, 4 mm wijd, vrijwel open, bodem wit.

Meeldraden groenachtig tot wit, de onderste 0,75-1,25 cm lang, nauwelijks leunend tegen de stamper, de bovenste 1-1,5 cm lang; helmknopjes bleek crème, vrijwel wit; inplanting boven de nectarruimte tot aan de vrijblijvende bovenste 3 mm van de buis.

Stamper circa 2,5 cm lang, slechts 1-1,5 mm dik, bleek groenachtig; de circa 10 dunne naar elkaar neigende, ongeveer 4 mm lange, geelachtige stempels, staan ongeveer op dezelfde hoogte als de bovenste helmknopjes en bereiken niet de halve hoogte van de bloemkroon.

Bloembladen 1,75-2,5 cm lang, 5-8 mm breed, aan de voet slechts 2-3

mm breed, boven lang tot korter toegespitst, in trechtersvormige houding recht of naar buiten gebogen, bleek geel, aan de voet iets roodachtig, dikwijls met roodachtige middenstreep, die echter slechts tot ongeveer het midden gaat; de bovenste bloembladen zijn enigszins olijfachtig geelgroen.

V r u c h t bleek geelachtig groen, 1,5–2 cm lang, 1,25–1,5 cm breed, onder het

HORRIDOCACTUS GARAVENTAI Ritter spec. nov. met bloem en onrijpe bruinachtige vruchten, gefotografeerd op de natuurlijke groeiplaats op de „Cerro de la Campana”, midden Chili.
foto: Fr. Ritter.

vruchtnapje iets vernauwd, het onderste derde deel het dikst, met witte vlokjes wollige haren bekleed, af en toe aan de bovenkant met enige borstelige dorentjes gelijk aan die op de bloembuis, die stevig aan de vrucht vastzit; vliezig, hol, verdrogend, afvallend met een rond gat in de bodem.

Z a a d zeer verschillend van grootte, van circa 1,5 mm lengte, 1,25 mm breedte en 0,75 mm dikte tot bijna de helft van deze maten, zwart tot donkerbruin, dof, aan de rugzijde sterk en aan de buikzijde zwak gewelfd, huid zeer fijn gelijkmatig korrelig, de onderste pool stomp, met daaronder een kleine welving naar de buikzijde, waarin zich het zeer kleine ronde witte hilum bevindt.

V i n d p l a a t s „Cerro de la Campana”, midden Chili, op zeer moeilijk toegankelijke rotswanden, op grote hoogte. Het pH van de bodem was 5½–6; klimaat fris, met 's winters lichte vorst.

G r o e i p l a a t s alleen van de vindplaats bekend; naar het Oosten vermengt zij zich met *Horridocactus andicolus* – wordt binnenkort gepubliceerd –, waarmee zij enige natuurhybriden vormt.

S y s t e e m het meest verwant met *Horridocactus engleri* – waarvan men de publicatie binnenkort tegemoet kan zien – en met de genoemde *Horridocactus andicolus*,

maar zij is gemakkelijk daarvan te onderscheiden door de kleur en de krachtige borstelige bedoorning van de bloembuis. De foto is gemaakt op de vindplaats.

Deze plant is bekend onder nummer FR 467.

Ik noem deze plant naar haar ontdekker, de heer Agustin Garaventa, in Chili.

Als herbariummateriaal zond ik het type en een zaadmonster met vruchtschaal en aanhangende bloemresten naar de Städtische Sukkulentsammlung in Zürich, Zwitserland.

Vertaling : A. F. H. BUINING.

**
*

Tengevolge van een technische fout kon deze afbeelding, behorend bij het artikel Neoporteria litoralis in het vorige nummer, niet geplaatst worden. Volledigheidshalve volgt hieronder de afbeelding van deze prachtige import.

NEOPORTERIA LITORALIS spec. nov.

foto: Fr. Ritter.

JOHANNES DOLISLAGER †

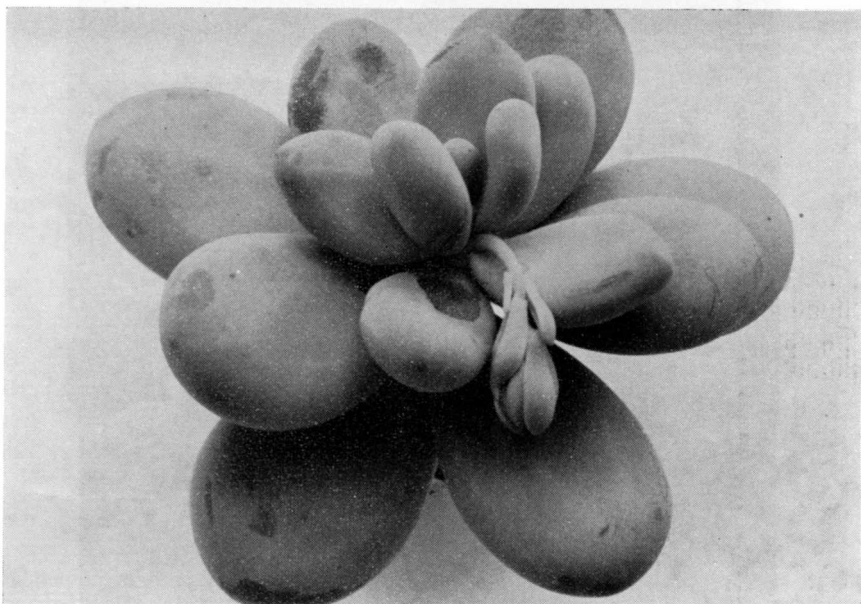
Op 27 februari jl. overleed onze vriend Johannes Dolislager, een onzer oudste leden der afdeling Rotterdam. De heer Dolislager gaf zich altijd met volle toewijding aan zijn liefhebberij en aan de vereniging. Op onze tentoonstelling, toen zijn gezondheidstoestand reeds veel te wensen overliet, gaf hij zich geheel en was, zij het met inspanning van alle krachten, elke dag aanwezig. Zijn heengaan is een verlies, zowel voor de liefhebberij als voor de afdeling.

Het bestuur der afdeling Rotterdam.

J. C. VAN KEPPEL

Pachyphytum oviferum E. A. Purpus

Het is voor een succulentieliefhebber die zijn oordeel over de schoonheid van onze planten niet baseert op de zeldzaamheid van een bepaalde soort, moeilijk uit te maken welke planten hij het mooiste vindt. Voor de rasechte plantieliefhebber zijn alle planten mooi of interessant, ongeacht of het nu een nietig onkruidje is, groeiende in de vrije natuur of een zeldzame, met zorg en moeite gekweekte plant in zijn verzameling. Toch ontkomt niemand aan een zekere voorkeur voor bepaalde planten en zouden wij een keuze moeten doen uit een groot sortiment vetplanten, wat overigens op zichzelf al een beperking betekent, dan zou ongetwijfeld *Pachyphytum oviferum* tot

PACHYPHYTUM OVIFERUM

foto: De Klark.

de uitverkorenen behoren. Of het nu komt door de hoge graad van succulentie van de prachtige, teer gekleurde bladeren, of de gedrongen en langzame groei van dit juweeltje onder de vetplanten, wij weten het niet, maar het blijft een feit dat vrijwel iedereen die dit plantje ziet, onder zijn bekoring komt. In vele handboeken wordt deze soort, dikwijls met een afbeelding, genoemd als aanbevelenswaardig, maar dit alles verhindert niet dat deze plant, ondanks de grote bekendheid die zij door middel van de literatuur geniet, zeker nog wel tot de weinig gekweekte soorten gerekend kan worden. Haar grote populariteit heeft dus niet bijgedragen tot een massale verspreiding in de verzamelingen en dit is zeker een gevolg van de vrij moeilijke kultuur.

Het grote probleem van deze soort is haar gevoeligheid voor te veel vocht, vooral in de winter. Zelfs planten die in vrij droge grond, maar in een van waterdamp oververzadigde omgeving staan, verdragen het nauwelijks en dat is de hoofdoorzaak dat veel planten die hun weg naar de liefhebbers gevonden hebben, meestal geen lang leven

beschoren is, zodat deze veelbegeerde plant uiteraard als te moeilijk te kweken wordt aangemerkt.

Voor kamercultuur kunnen wij deze soort zeker niet aanbevelen, daar ondanks de droge lucht de optimale hoeveelheid licht en frisse lucht meestal ontbreekt. Met een beetje oplettendheid en zorg zal iedere kasbezitter in staat zijn deze plant te kweken, mits men zorgt voor een lichte, luchtige en droge plaats in de winter, b.v. op een plank dicht bij het glas, dus niet ingegraven in het tablet. In een vochtige, bedompte omgeving worden de planten aangetast door een verschijnsel, kenbaar aan donkere vlekjes in de bladeren die zich geleidelijk uitbreiden, de bladeren worden waterig en vallen ten slotte af.

Het verdient aanbeveling deze bladeren tijdig te verwijderen om te voorkomen dat het stammetje eveneens aangetast wordt, want dan is de plant reddeloos verloren.

De naam oviferum van het Latijn ovum, ei en ferre, dragen, betekent eierendragend en slaat dus op de eivormige, fraai wit berijpte bladeren, die al naar gelang de kultuuromstandigheden, 2-4 cm lang en 2-2½ cm breed zijn. Indien zonnig en droog gekweekt, verkleuren deze bladeren min of meer roodachtig. Aan de bovenzijde zijn deze iets afgevlakt en staan in een dichte rozet aan de top van het ± 10 cm hoge stammetje. De bloemstengel is roodachtig, 8-10 cm lang met aan de top de fraaie door schut- en kelkbladen omgeven rode bloemen (zie foto in het januarinumnummer, pag. 5). Bloeit evenals de overige Pachyphytumsoorten in het voorjaar.

Pachyphytum oviferum werd door C. A. Purpus in 1911 tijdens één van zijn vele botanische expedities door de Amerikaanse landen in Mexico ontdekt en wel in de Barranca Bagre bij Minas de Rafael in de staat San Luis Potosi. In 1919 werd zij door hem beschreven in Kakteenkunde XXIX, blz. 100.

NEEN, het is niet zo

Het is niet waar, dat een miljoenpoot en een duizendpoot duizend poten heeft. Als men zich wel eens de moeite heeft genomen de poten te tellen, zal men tot de wat teleurstellende ontdekking zijn gekomen, dat het er meestal slechts enkele tientallen zijn. Hetgeen dan toch altijd nog aanzienlijk meer is dan het aantal poten, waarover de meeste dieren beschikken!

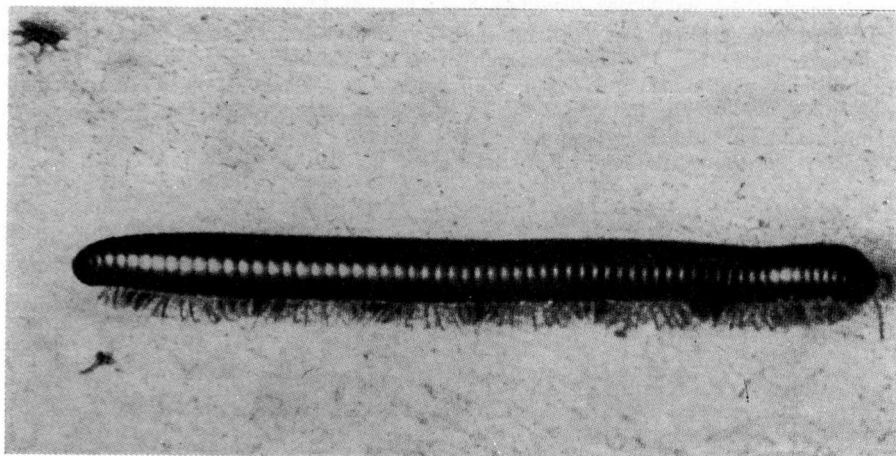
Miljoenpoten en de hun aanverwante duizendpoten behoren tot de zgn. geleedpotige dieren, waartoe ook groepen als bijvoorbeeld de insecten en kreeftachtigen behoren. Het lichaam bestaat uit een vrij groot aantal ongeveer gelijke leden of segmenten, waaraan de poten zitten. Aan de kop hebben ze een paar flinke voelsprietten, die wel de belangrijkste zintuigen vormen. Al deze „veelpoten” zijn namelijk echte nachtdieren, die derhalve hun voedsel voornamelijk op de tast moeten vinden. Ze hebben wel ogen, maar deze dienen voornamelijk om de dieren te helpen het licht te ontvluchten; daar houden ze helemaal niet van. Grappig is, dat niet alleen de ogen licht kunnen waarnemen, maar dat het gehele lichaam lichtgevoelig is. Wanneer men de dieren dan ook aan sterk licht blootstelt, nadat men hun ogen met een laagje ondoorschijnende was heeft bedekt, blijven ze, zoals proeven hebben uitgewezen, toch onrustig heen en weer lopen tot het licht verdwijnt of ze zelf een plaatsje hebben gevonden, waar ze er geen last van hebben.

Zo zoeken ze in de natuur ook schuilplaatsen onder stenen, stukken hout en wat er nog verder is te vinden. Toch is het ontwijken van licht niet de enige reden om zo'n schuilplaats op te zoeken. De natuur heeft ze namelijk een hebbelijkheidje aangemeten, hetgeen ervoor zorgt, dat ze zich pas veilig voelen wanneer ze aan ten minste twee kantten van het lichaam iets stevigs voelen. Om dit te bereiken zijn de duizend- en miljoenpoten wel verplicht een nauwe schuilgelegenheid op te zoeken, een spleet of een holte onder een steen, waardoor ze automatisch ook een veilig onderkomen hebben. Om zich rustig te voelen, is het niet voldoende, wanneer ze zich ergens tegen-

aan kunnen drukken, aan de onderkant van een steen, tegen een boom of iets dergelijks. Het „veilige gevoel” moet wel degelijk van twee kanten komen.

Hoe volkomen „instinctief” dit wegkruipen wel geschiedt, blijkt, wanneer men een miljoenpoot plaatst in een ruimte met een gladde wand, een glazen schaal bijvoorbeeld. Daarin blijft het dier net zo lang onrustig zoeken, tot men hem iets geeft, dat een flink deel van zijn lichaam en, zoals gezegd, het liefst twee kanten ervan, kan aanraken. Zelfs een glazen buisje, dat tegen licht of ontdekking geen enkele bescherming oplevert, is welkom, alleen maar omdat het een maximum aan contact met iets stevigs en dus een gevoel van veiligheid geeft.

Miljoen- en andere poten houden zich vooral in de buurt van vochtige plaatsen op. Dat is zelfs een levensnoodzaak voor ze, want zonder water, in een omgeving van droog zand om maar iets te noemen, sterven ze reeds na enkele uren. Daarentegen

Een miljoenpoot van de familie Spirostreptos. Vergelijk zijn grootte met die van de vlieg links boven.
foto: Artis.

kunnen ze het lange tijd ondergedompeld in water volhouden voor ze verdrinken! De duizendpoten zijn echte rovers en jagen vooral op zachte insecten zoals bladluizen, aardwormen en naaktslakken. Het eerste paar poten – ze kunnen er dan ook best een paar missen – is veranderd in een stel scherpe kaken, waarmee de prooi wordt gegrepen. Via een uiteraard bijzonder dun kanaal, dat zich in die kaken bevindt – het zijn net holle injectienaalden – vloeit er een zwaar vergif in de wonden van het slachtoffer. Zwaar dan alleen voor kleine diertjes, want mensen behoeven in het algemeen voor de beten niet zo bang te zijn. Ons vel is voor de duizendpootkaken veel te dik om er doorheen te komen. Alleen in de tropische landen komen soorten voor, die zo groot zijn, dat hun beet voor mensen lastig kan worden. Hun kaken kunnen de menselijke huid wel doorboren en het gif schijnt het wondje zeer pijnlijk te maken, terwijl het gebeten lichaamsdeel bovendien vaak opzwellt. Waar het overigens wel bij blijft.

Veel vreedzamer leven de miljoenpoten, waarvan men hier een afbeelding ziet. De mannelijke dieren zijn ongeveer vijftien centimeter lang, maar de wijfjes van deze tropische soort kunnen wel bijna dertig centimeter lang en ongeveer twee centimeter dik worden! Eigenlijk zou men miljoenpoten dubbelduizendpoten moeten noemen, want het voornaamste verschil met hun familieleden is, dat ze aan elk segment twee paar poten hebben tegen de duizendpoten maar één paar. Bij eenzelfde lichaamslengte hebben ze dus tweemaal het aantal „onderdanen” – en desondanks lopen ze langzamer dan duizendpoten! Dat is voor de dieren evenwel geen enkel bezwaar, want het zijn echt bescheiden verschijningen, die van allerlei plantenkost als mos en dode

bladeren leven en derhalve ook niet zo'n haast behoeven te maken als hun rovende familie, die achter de prooi aan moet zitten. Miljoenpoten mijden elk gevaar en zowel in rust als wanneer ze ergens van schrikken, rollen ze zich vaak in een vlakke spiraal op.

Sommige soorten verdedigen zich, wanneer ze worden lastig gevallen, door met behulp van klieren in de gepantserde huid allerlei stoffen af te scheiden, die de vijand het leven zuur kunnen maken. Soms zijn dat reukstoffen, die afschuwelijk stinken, soms zware vergiften. Van dit laatste heeft men overigens alleen last als men de dieren zou oppeuzelen. Het is dus echt een verdediging, die voor het dier zelf niet zo veel betekent. Immers, het „eens even proeven” door een vijand zou voor hemzelf het einde van z'n leven betekenen, zodat die giftstroomerij de betreffende miljoenpoot van weinig nut was. Maar voor de soort, waartoe hij behoort, is zijn „offer” niet voor niets geweest. Een vijand, die eenmaal slechte ervaringen heeft opgedaan met het verwerken van het onplezierig hapje, zal wel wat voorzichtiger zijn, wanneer hij nog eens zo'n sinjeur tegenkomt. Zodat de ene miljoenpoot sterft, opdat de andere kan leven.

Met toestemming van de redactie van het tijdschrift „Artis”, Amsterdam, overgenomen.

Hymenorebutia pectinifera (Wessner) Buining

Een bekende plant met een onbekende naam schrijft J. D. Donald in „The National Cactus and Succulent Journal” deel 13 nr. 2 van juni 1958. De meeste cactusliefhebbers zullen deze plant waarschijnlijk herkennen als *Lob. famatimensis*, onder welke naam de plant inderdaad wordt gecultiveerd. Waarom verschijnt ze dan nu onder een schijnbaar nieuwe naam? De redenen voor deze verandering zijn vele en een volledig antwoord kan hier niet gegeven worden. In het kort echter, twee van de voornaamste redenen zijn, dat de plant helemaal geen echte *Lobivia* is en, dat er veel twijfel bestaat aan de juiste identiteit van de plant *Echinocactus famatimensis* Speg. 1921, welke door Britton en Rose in 1923 in hun nieuwe geslacht *Lobivia* werd geplaatst als *Lobivia famatimensis* (Speg.). De originele beschrijving van Spegazzini en die van Britton en Rose kloppen niet met elkaar en daarom gelooft men, dat het materiaal, dat door de laatste auteurs werd onderzocht, niet identiek was met dat, beschreven door de eerste, hoewel in beide gevallen beweerd wordt, dat het materiaal was verzameld op dezelfde vindplaats, het Famatima Massief in de provincie La Rioja in Argentinië. Echter moet gezegd worden, dat de Sierra de Famatima in zijn uitgestrektheid ongeveer 100 mijl lang is en 50 mijl breed, hetgeen zeker geen juiste aanwijzing is voor de plaats, waar de planten groeien. Belangrijke geschilpunten zijn gerezen ten aanzien van de juiste identiteit van Spegazzini's plant en het probleem werd veel besproken in de vooroorlogse succulentenliteratuur; sommige bronnen gingen zelfs zover, dat ze de plant definieerden als *Echinocactus reichei* Heese non Schumann. Gezien de twijfel die daarom bestaat in de synonymie van deze planten, is het taxonomische probleem van de geldigheid van de combinatie *Lobivia famatimensis* (Speg.) Britton en Rose moeilijk op te lossen.

Er zijn echter geldige beschrijvingen van de planten, die wij kweken onder de naam „*Lobivia famatimensis*”, gegeven door W. Wessner in 1939 in zijn beschrijvingen van *Lobivia pectinifera* en zijn ontelbare variëteiten. Het is algemeen aangenomen, dat *Lobivia pectinifera* synoniem is met de gekweekte *Lobivia famatimensis*, welke door Backeberg onder deze naam algemeen werd geïntroduceerd. Ter zelfder tijd als Backeberg's introductie, brachten Frič en Kreuzinger soortgelijke planten onder de naam *Hymenorebulobivia*. Frič beseftte, dat deze planten nogal verschilden van *Lobivia* in het algemeen en een geldige beschrijving en diagnose van het geslacht onder de verkorte naam *Hymenorebutia* werd gepubliceerd Frič en Kreuzinger ex Buining in 1939. Er is geen twijfel omtrent de identiteit van Wessner's *pectinifera* en, tenzij het probleem van de juiste identiteit van *Echinocactus famatimensis* (Speg.) Britton en Rose opgelost kan worden ten gunste van *Lobivia famatimensis* (Speg.) Br. en Rose., is de beste en enige naam voor deze planten „*pectinifera*”.

De wijziging van de geslachtsnaam *Lobivia* in *Hymenorebutia* is noodzakelijk, omdat dit het enige, geldig gepubliceerde geslacht is, dat deze planten van *Lobivia* onderscheidt. De beschrijving van *Hymenorebutia* is zeer volledig en rechtsvaardig ruimschoots de afsplitsing. Recent werk van Prof. Buxbaum betreffende de structuur van het zaad, vruchtbeginsel en nectarium en de tuberkel-vorming versterkt ten slotte het argument voor de scheiding op morfologische en evolutionele gronden en plaatst *Hymenorebutia* dichter bij *Echinopsis* dan bij *Lobivia*. Dit dwingt mij tot de conclusie, dat de enig mogelijke naam voor *Lobivia famatimensis*, zoals wij hem kennen, is *Hymenorebutia pectinifera*.

B. M. SCHOMPER.

Belangrijke mededeling van het Clichéfonds

Tot onze grote spijt is er een ernstige moeilijkheid ontstaan in de organisatie van het Clichéfonds. Door het niet afzenden van de bestelde en reeds gepubliceerde zaden door de buitenlandse handelaren werden deze tot op heden niet ontvangen. Wij hebben daarom onze uiterste best gedaan om toch nog zoveel mogelijk van deze soorten te verkrijgen, waarin we slechts ten dele zijn geslaagd. Dit heeft tot gevolg gehad dat het merendeel der circa 200 bestellingen niet uitgevoerd kan worden.

Het is o.i. niet juist een besteller van zaden voor 50 % of meer vervangingssoorten te sturen. Na het voor en tegen overwogen te hebben, moesten wij besluiten alle reeds gedane bestellingen te annuleren en daarom verzoeken wij alle bestellers ons een nieuwe bestelling op grond van de NU gepubliceerde zaadlijst, welke zaden alle in afgetelde porties gereed liggen, te doen toekomen.

Op Uw bestelling slechts vermelden :

- 1) de nummers van de verlangde soorten zoals deze in dit nummer vermeld zijn :
- 2) Links boven in de hoek de vermelding „**OUD**” indien U reeds besteld had.
- 3) Het bedrag wat U reeds gegireerd had.
- 4) Eventueel vermelden welk bedrag U, indien U niet voor het volle reeds gezonden bedrag bestelt, teruggezonden wilt hebben.
- 5) Geen verdere mededelingen op Uw bestelling doen.

Bestellingen op deze wijze gedaan zullen met voorrang boven nieuwe bestellingen uitgevoerd worden.

Zij die nog niet volgens één der tot nu toe geplaatste zaadlijsten besteld hebben, verzoeken wij als volgt te bestellen:

- 1) Slechts vermelden de no's der verlangde soorten.
- 2) Links boven de vermelding „**NIEUW**” plaatsen en daarachter het bedrag wat U gegireerd hebt.
- 3) Een bedrag van f 0,25 meer dan Uw bestelling gireren ter dekking van de verzendkosten.

Dringend verzoek om slechts op girorekening No. 35.92.76 ten name van A. TIMMERMANS, Zikkenstraat 18, Geldrop over te schrijven of te storten. Overmaking per postwissel geeft vertraging.

Er is één lichtpunt in deze gang van zaken. Uit de binnengekomen bestellingen hebben wij een goed beeld kunnen krijgen welke soorten men graag hebben wil. Reeds thans zijn wij bezig ons voor het komende jaar van deze soorten te verzekeren en het staat reeds vrijwel vast dat we daarin grotendeels zullen slagen.

H. TIMMERMANS, M. G. v. d. STEEG.

LEZINGEN CURT BACKEBERG

De heer C. Backeberg, Hamburg, bekend door zijn talrijke publikaties over cactussen, komt in de maand mei een reeks lezingen in ons land houden, met als onderwerp: „de schoonheid en het wonder van de exotische plantenwereld”. Zeldzame kleurendia's en zg. macro-foto's zullen worden vertoont. De lezingen zullen gehouden worden op 6 mei te Nijmegen; 8 mei te Eindhoven;

11 mei te den Haag; 12 mei te Amsterdam; 13 mei te Rotterdam en 14 mei te Hilversum.

Verspreid wonende leden en afdelingen welke geen lezing kunnen laten houden, worden verzocht zich in verbinding te stellen met de organiserende afdelingen en kaarten aan te vragen, zodat te-leurstelling wordt voorkomen.

H. RUBINGH.

ZIE DE NIEUWE ZAADLIJST OP PAG. 4 OMSLAG

Freek Hoogvliet

Speciaal adres voor:

Cactussen en Vetplanten

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.
Levering aan verzamelaars UITSLUITEND bij bezoek.

OUDE JAARGANGEN VAN SUCCULENTA.

Nog steeds compleet voorradig :

Succulenta jaargang 1952 - 6 nummers
Succulenta jaargang 1953 - 6 nummers
Succulenta jaargang 1954 - 6 nummers
Succulenta jaargang 1955 - 6 nummers
Succulenta jaargang 1956 - 6 nummers
Succulenta jaargang 1957 - 12 nummers
Succulenta jaargang 1958 - 12 nummers

Prijs per jaargang : fl. 3.00.

Aanvragen richten aan: Mevrouw J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse. Postrekening 55 12 20.

EVEN NOTEREN !

Op 24 maart is de heer C. Bommeljé verhuisd van Van der Hoopstraat naar Gentsestraat 92, Scheveningen.

De secretaris van de afd. den Haag, de heer W. J. Fukken, Melis Stokelaan 1032 heeft zijn huisraad opgenomen en woont thans in het huis van de heer C. Bommeljé, Van der Hoopstraat 47.

Het nieuwe adres van de penningmeester J. H. J. Wigt is: Anna van Saksenstraat 3, Leiderdorp.

De voorzitter van de afdeling Den Haag, de heer J. Bonefaas, Bunschotenestraat 80, is thans telefonisch aangesloten onder no. K1700-33 19 90.

Nieuws uit de Afdelingen

AMERSFOORT

De maandelijks bijeenkomst der afd. Amersfoort zal gehouden worden op maandag 13 april des avonds 8 uur ten huize van de heer v. d. Brink, Eigendomsweg 82 Soest.

Onderwerp: enten, en wat verder ter tafel zal worden gebracht.

F. J. MELJER, secretaris.

ARNHEM EN OMSTREKEN

Onze ruilactie is geslaagd! Alle begin is moeilijk, maar een volgend jaar zal het waarschijnlijk nog beter gaan. We weten nu hoe we het moeten aanpakken.

In april hopen we op de 16e te vergaderen ten huize van ons medelid, de heer KNIJPERT, Dijkstraat 9 te Arnhem. Aanvang 20.00 uur.

Verder deel ik nu vast mede, dat we u op woensdag 6 mei in samenwerking met de kring Nijmegen, een zeer bijzondere avond kunnen aanbieden. De heer Backeberg zal nl. dien avond voor ons spreken. De bijeenkomst zal in Nijmegen gehouden worden. Op onze kringbijeenkomst van 16 april hoort U daar meer over.

J. SCHUT.

GOOI- EN EEMLAND

Op de Aprilbijeenkomst, 8 april 1959 te 19.45 uur, zal een grote verloting de hoofdschotel vormen.

De vergadering is zoals gewoonlijk in café-restaurant „t Hollandt Huis”, Stationstraat 28 te Hilversum.

B. WALET, Secretaris.

HAARLEM EN OMSTREKEN.

De eerstvolgende vergadering zal gehouden worden op donderdag 9 april a.s. in het Ned. Herv. Jeugdhuis, Schoterweg 83, Haarlem. Noteer deze datum!

M. J. v. DOESBURG, secret.

ROTTERDAM

Op onze bijeenkomst op 14 maart hadden wij als spreker in ons midden de heer P. de Klark uit Den Haag, met als onderwerp „Fotografie en Succulenten”.

Het is een mooie en leerzame avond geworden zowel wat betreft de fotografie als onze planten.

Onze eerstvolgende bijeenkomst zal gehouden worden op 11 april met als spreker de heer van der Steeg.

J. L. DE SLEGTE, secr.

ZAANSTREEK

Op zaterdagmiddag 30 mei a.s. zal er een excursie gehouden worden naar de cactuskwekerijen van de firma Edelman te Reeuwijk, Z.H.. Belangstellenden voor deze interessante excursie, dienen zich op te geven vóór 15 mei a.s. bij de secretaris E. J. Helderman, Eschoornoan 52, Wormerveer en de voorlopige kosten, de autobus, à f 3.50 over te maken per postwissel of per giro nr. 286636 ten name van de penningmeesteresse, mevr. A. van Beek, Bootenmakersstraat 84, Zaandam.

E. J. HELDERMAN, Secr.

Wij zenden U gaarne
onze prijscourant
van cactuszaden op
aanvraag.

Firma K. MANTEL & Zn.

GROTE POELLAAN 31 - AALSMEER

Handelskwekerij „Succulenta”

ZAADAANBIEDING ten bate van het Clichéfonds

1	Ancistrocactus megarhizus	0.30	39	— perbella	0.25
2	Astrophytum ornatum	0.30	40	Medioblobivia rubriflora ?	0.30
3	Cephalocereus chrysacanthus	0.30	41	Notocactus submammulosus	0.40
4	— palmeri	0.30	42	— scopa	0.40
5	Cleistocactus smaragdiflorus	0.30	43	Oreocereus celsianus	0.40
6	— strausii	0.30	44	Parodia aureispina	0.40
7	Coryphantha radians	0.30	45	— sanguiniflora	0.40
8	— raphidacantha	0.30	46	Pachycereus pringlei	0.30
9	Digitorebutia species	0.25	47	Rebutia grandiflora	0.30
10	Echinocactus grusonii	0.35	48	— minuscula	0.25
11	Echinocereus baileyi	0.40	49	— senilis	0.25
12	— dasyacanthus	0.30	50	— xanthocarpa var.	
13	— pect. v. castaneus	0.30		salmonea	0.35
14	— primolamatus	0.40	51	Thelocactus bolanensis	0.40
15	Echinomastus durangensis	0.30	52	— heterochromus	0.40
16	— mapinensis	0.40	53	— lophothele	0.40
17	Ferocactus horridus	0.30			
18	— townsendianus	0.30	54	Aloe variegata	0.40
19	— wislizenii	0.30	55	Anacamperos rufescens	0.30
20	Frailea colombiana	0.30	56	Argyroderma aureum	0.30
21	— gemengd	0.25	57	— schuldtii	0.30
22	Gymnoc. beguinii var. senilis	0.35	58	— kleijnhansii	0.30
23	Gymnocalycium anisitzii	0.30	59	— jacobsonianum	0.30
24	— denudatum	0.35	60	Dinteranthus pole-evansii	0.30
25	Hamathocactus setispinus	0.30	61	Dudleya brittonii	0.35
26	Haageocereus acanthocladus	0.30	62	Faucaria tigrina	0.30
27	— aurivillus	0.30	63	Frithia pulchra	0.30
28	— 'jungo'	0.30	64	Lithops alpina	0.30
29	— 'hauco'	0.25	65	— deboerii	0.30
30	— 'guachuma'	0.30	66	— lericheana	0.30
31	Lobivia clarensis var. setosa	0.30	67	— peersii	0.30
32	— hybr. Timmermans	0.30	68	— terricolor	0.30
33	— hertrichiana	0.30	69	— venterii	0.30
34	Mammillaria applanata	0.25	70	Pleiospilos hilmarii	0.30
35	— hahniana	0.30	72	— magnipunctata	0.30
36	— heyderi	0.30	73	— willowmorensis	0.30
37	— kewensis	0.35	74	Titanopsis calcarea	0.30
38	— nejpapensis	0.40	75	— luckhoffii	0.30

Ruil- en verkoopaanbiedingen

WIE van de cactusvrienden kan mij helpen aan een stek van de Phyllocactus, gele en rose variëteit. Aanb. aan de heer A. MARTEIJN, Lunettenlaan 501, Vught (N.Br.).

TE KOOP: ongeveer 40 bolvormige cactussen, bloeibare planten. Te bevragen bij J. VAN GEMEREN, Ritzema Bosstraat 20, Amsterdam-Oost.

TE KOOP: de albums van Verkade, Cactussen en Vetplanten en het Pette album Cactussen. Prijs f 3.00 per stuk, plus portokosten. C. COLIJN, Sabalaan 5, Vlissingen, postrekening 51406.

INZENDING KOPIJ

Om een meer regelmatige verschijning van Succulenta te verzekeren — de eerste volle week van de maand — moet de kopij beslist vóór de 20ste van deze maand in het bezit zijn van de redactie.

RUILLIJSTEN. De Goudse Mammillaria specialisten vragen ruillijsten van Mammillaria's. Zij bieden o.a. aan Mammillaria denudata, geënt en vele andere mooie soorten, ook die van Fr. Ritter. Brieven met ruillijsten zenden aan J. VAN DULKEN, Wethouder Venteweg 27, Gouda.